

Çocuk Saçlarım Kirlenmiş

– HimmetAYGÜT · 19 Mayıs 2013

- kaldırım da eğdiğim başımı geri kalanımın üstünde belki ama, boş ver. hiç içimden gelmiyor bu sıra valla- diyordu biri. rüyamda... koptu kopacak yelken. seren dolu düş, seren yorgun. çocuk saçlarım kirlenmiş. en son ne zaman okşadın anne? şehir şaşkın yarın yine benli bir pazara uyanacağından. sessizliğimden... kaybolamıyorum, denedim, inan denedim tüm köşe karanlıklarında kendimi saklamaları ama, adımlarım ağır, köşeler dar. genç, yaşamamışlar ki hiç kaçak sarmalamaları. incitiyorlar anne... her kokudan sıkıyorum acı üstlerine, belki diye. belki... yıldız dediğin uzak geçiyor gündüzlerime ama, deme oğlum diye başlayıp, gündüz yıldızın işinden anne! kandırıkçı düşler kuruyorum senden habersiz çünkü. çünkü biri diğerini dövüyor anne. üstüm başım... bugün bir kadın gördüm, hiç ilgimi çekmedi anne. ne dalında bahar, ne bir iç çekiş. sadece gülüyordu. uzak sokakların birinde, çiçek perdeli evdeydi. yok, ışıldayan gözlerini görmedim, meşguldü. beni unutuyordu... o sokak yasemin kokmuyordu. of anne. seher türkülerine dayamaktan sırtımda öyle bir ağrı. 18.05.2013